

ΠΩΣ «ΧΟΡΤΑΙΝΕΙ» Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ;

νθρώπινα, ἡ Παναγία ἦταν μιὰ φτωχούλα καὶ σάν φτωχούλα πέθανε. Καὶ φτωχικά κηδεύτηκε ἡ Μητέρα Ἐκείνου, πού γεννήθηκε σέ στάβλο, καὶ πέθανε στόν

Σταυρό.

Φτωχικά· μὰ γεμάτη δόξα!

Ἦχι σέ ροῦχα. Ἦχι σέ λάμψη.

Ἦχι σέ στολίδια. Ἦχι σέ «παράτες».

Ἦχι σέ στέμματα, διαμάντια καὶ μπριλάντια. Χωρὶς λουλούδια καὶ στεφάνια!

Στολισμός δόξας γιά τήν Παναγία στήν κηδεία της ἦταν οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι καὶ πρό παντός ὁ Κύριος, ὁ βασιλεὺς τῆς Δόξης, ὁ Χριστός, πού κατέβη νά πάρει τήν ψυχὴ της. Τί μεγαλύτερο; Τί ἀγιώτερο;

• Ὑμνοῦμε τόν Σωτήρα μας, γιά τήν εὐσπλαγχνία Του· καὶ γιά τήν καλωσύνη Του. Τόν ὑμνοῦμε, Τόν εὐλογοῦμε, Τόν δοξολογοῦμε, Τόν προσκυνοῦμε. Αὐτός εἶναι τό Φῶς. Τό φῶς τοῦ κόσμου.

• Ἡ Δόξα τοῦ Κυρίου μας εἶναι τό φῶς τοῦ προσώπου Του! Αὐτό εἶδαν καὶ οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι στό Θαβώρ καὶ στήν Πεντηκοστή. Καὶ γέμισαν καλωσύνη καὶ συμπόνια. Καὶ χόρτασαν!

• Αὐτό, τό Φῶς τοῦ Κόσμου, ἀξιώθηκε, ὄχι ἀπλὰ νά τό ἰδεῖ, ἀλλά νά τό δεχθῆ μέσα στά σπλάγχνα της, καὶ νά τό κρατᾶει στήν ἀγκαλιά της, ἡ ἁγία Παρθένος Μαρία! Πῶς νά μὴ γέμιζε τό εἶναι της μέ τήν λάμψη του; μέ ἀγάπη, μέ καλωσύνη

καὶ μέ συμπόνια; Πῶς νά μὴ γίνεῖ ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητη καὶ σέ διάθεση γιά προστασία μας ἀνύστακτη· καὶ ἐλπίδα μας, ἀμετάθετη;

Τί ἔβλεπε; Τί ἐβάσταζε; Τί περισσότερο; Τό Φῶς τοῦ Κόσμου!

Πῶς νά μὴ χόρταινε!

* * *

Μά τί τελικά σημαίνει, αὐτό τό «χόρτασε»;

Ἐδῶ στήν γῆ, ὅταν ἓνας ἄνθρωπος λέει ὅτι χόρτασε, ἐννοεῖ: προσωρινά· γιά σήμερα· γιά λίγο!

Ὁ ἄνθρωπος χορταίνει γιά πάντα, μόνο ὅταν γνωρίσει τόν Χριστό· ὅταν Τόν ἀγαπήσει.

Ὁ ἄνθρωπος γιά πάντα χορταίνει μόνο, ὅταν ἔλθει σέ ἐπικοινωνία μέ τόν Χριστό· μόνο, ὅταν ἰδεῖ τήν δόξα Του.

Ἐδῶ στήν γῆ, ὁ ἄνθρωπος ἀληθινά καὶ γιά πάντα χορταίνει, μόνο ὅταν γνωρίσει τόν Θεό.

Μᾶς λέει ὁ Χριστός. Μεγαλύτερη ἀγάπη, ἀπό ἐκείνη πού ἔχει ὅποιος θυσιάζει τόν ἑαυτό του γιά ἄλλον ἢ γιά ἄλλους, ΔΕΝ ΓΙΝΕΤΑΙ (Ἰωαν. 15,13). Καὶ ἐκεῖ, ἐπάνω ἀπό τόν Σταυρό, τότε πού ὀλοκλήρωσε τήν θυσία Του γιά μᾶς, ὁ Κύριος καὶ Σωτήρας μας, ἀνακήρυξε τήν ἁγία Θεοτόκο, Μητέρα μας. Τῆς ἔδειξε ἀντιπροσωπευτικά ἓναν μαθητὴ Του· καὶ τῆς εἶπε: Αὐτός εἶναι ὁ υἱός σου. Καὶ ἡ Παναγία τό «ἔπιασε»· καὶ τό κράτησε· καὶ ἀνάλαβε,

Η ΑΓΙΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΑΙΣΘΗΣΕΩΝ

Φέτος γιορτάζονται τὰ 100 χρόνια ἀπὸ τὴν γέννηση τοῦ μεγάλου μας ποιητῆ Ὁδυσσέα Ἐλύτη.

Ἐξὶ χρόνια πρὶν πεθάνει, ἓνας δημοσιογράφος τὸν ρώτησε:

- *Ποῦ ὀφείλεται ἡ ὀργή, ποῦ διαπνέει τὰ τελευταῖα πεζά σας;*

Καὶ ὁ Νομπελίστας ποιητῆς μας ἀπάντησε:

- *Στὸ πνευματικὸ κλίμα τῆς ἐποχῆς μας μὲ ἔνοχλητὴ ἀπομάκρυνση ἀπὸ τίς αἰσθήσεις. Δυστυχῶς ἡ σύγχρονη ποίηση ὑποδουλώθηκε σὲ κομπλεξικές καταστάσεις. Καὶ ἐπηρέαστηκε ἀπὸ τίς ἔνοχες, ποῦ μᾶς φόρτωσαν τὰ δόγματα (χριστιανισμοί, ἰδεαλισμοί...). Τὸ ἔργο μου, γιὰ νὰ πραγματοποιηθῆ, ἀπαιτοῦσε μιά ζωὴ ἐρωτικά ἐλεύθερη. Ἦμουν πάντοτε “**δοσμένος εἰς τές ἡδονές**”, ποῦ λέει κι ὁ Καβάφης. **Ὅλη μου τὴν ζωὴ** εἶχα σχέσεις μὲ νέα κορίτσια. Σ’ αὐτὰ πέραν τῶν σεξουαλικῶν, ποῦ μὲ τραβοῦσαν, βρῆκα πολὺ μεγάλη κατανόηση. Ὅφειλω σὲ τέτοιες σχέσεις πάρα πολλὰ ἔργα μου. Καλὸς ὁ γάμος, ἀλλὰ γιὰ τοὺς ἄλλους· ὄχι γιὰ μένα! Ἀκολούθησα τὴν ἰδιωτικὴ μου ὁδὸ, ζώντας **χωρὶς φραγμούς. Αὐθεντικά!** Ὅμως δὲν τὸ καταλαβαίνουν αὐτὸ σῆμερα. Δὲν καταλαβαίνουν τὴν **ἀγιότητα τῶν αἰσθήσεων!**... (Αφιέρωμα στὰ ΝΕΑ, 14-5-2011).*

Θλίβεται κανεὶς, ὅταν βλέπει ἓναν - ὑποτίθεται - «πνευματικὸ» ἄνθρωπο

- νὰ περιγελᾷ καὶ νὰ καταφρονεῖ τὸ ἱερό Μυστήριον τοῦ Γάμου!
- Νὰ καμαρώνει γιὰ τὸ ὅτι ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥ-

← *κατὰ θέλημα τοῦ Υἱοῦ τῆς, τὴν φροντίδα μας.*

Καὶ μᾶς ἀγάπησε σάν μητέρα μας. Ὅλους. Καὶ ἰδιαίτερα ἐκείνους, ποῦ θλίβονται καὶ κινδυνεύουν.

Καὶ ὁ Χριστὸς τὴν ἔκαμε γιὰ μᾶς: θησαυρὸν σωτηρίας· καὶ πηγὴν ἀφθαρσίας· καὶ πύργον ἀσφαλείας· καὶ θύραν μετανοίας! Γιὰ μᾶς.

ΤΗΚΕ νεαρά κορίτσια, μὲ σκοπὸ τὴν «πραγματοποίηση» τοῦ ποιητικοῦ τοῦ ἔργου!

- Νὰ διαστρέφει «ἐξυμνακίστικα» τὸ νόημα τῶν λέξεων, ὀνομάζοντας **«ἀγιότητα τῶν αἰσθήσεων»** τὴν «*χωρὶς φραγμούς*» ἐρωτικὴ ἀσυδοσία! Μὲ τελικὸ ἀποτέλεσμα: νὰ ὀδηγεῖται σὲ μιά τραγικὴ **ΑΝΑΙΣΘΗΣΙΑ!**

Εἶναι πολὺ κρίμα ποῦ ὁ ποιητῆς τοῦ «*Ἄξιον ἐστὶ*»... δὲν τὸ **«διάβασε»** ὅλο τὸ τροπάριον! Γι’ αὐτὸ καὶ δὲν τὸ σεβάστηκε! Ἔκλεψε ΒΕΒΗΛΑ μόνον δυὸ λεξοῦλες. Ἦν τὸ εἶχε «διαβάσει» καλὰ, θὰ εἶχε προσέξει ὅτι ἡ Γυναίκα, ποῦ δοξάζεται μὲ αὐτὸν τὸν ὕμνον, ἀγωνίστηκε πολὺ σκληρὰ γιὰ μιά ἄλλη **ἀληθινὴ Ἀγιότητα!** Μιά ἀγιότητα, ποῦ δὲν τρέφει τὸν ἐγωισμό τῆς σάρκας καὶ τοῦ μυαλοῦ, ἀλλὰ ὀδηγεῖ στὴν ὑγιή ταπείνωση καὶ αὐτογνωσία. Καὶ ἔτσι «*κάνει χωρὸς*» γιὰ νὰ ἔλθει νὰ κατοικήσει ὁ Θεός, ἡ Μόνη Πηγὴ ἀληθινοῦ ἀγιασμοῦ!

Πρόκειται γιὰ ἓνα ἀγῶνα πέρα ἀπὸ «ἐνοχές» καὶ ἀπὸ «κόμπλεξ», ποῦ - φυσικὰ - δὲν ἔχει καμμιά σχέση... μὲ τὴν συνεχῆ ἐναλλαγὴ ἐρωτικῶν συντρόφων! Ἀντίθετα στοχεύει στό:

- νὰ καθαρίζουμε καὶ νὰ ἀγιάζουμε τίς αἰσθήσεις μας μὲ τὴν συνειδητὴ συμμετοχὴ μας στὸ Τραπέζι τῆς Θεῆς Λειτουργίας·
- νὰ ἀνάβουμε ὅλο καὶ περισσότερο τὴν ἀγάπη μας γιὰ τὸν Θεὸ μὲ τὸν κόπο τῆς προσευχῆς μας·
- νὰ ἀγαπᾶμε, κάθε μέρα καὶ πιὸ πολὺ, τοὺς ἄλλους, κοιτάζοντας ὄχι πῶς θὰ τοὺς ἐκμεταλλευτοῦμε, ἀλλὰ πῶς θὰ τοὺς ὑπηρετήσουμε!

Μόνον ἔτσι γίνονται **οἱ αἰσθήσεις** μας *πύλες τῆς ἀγιαστικῆς Χάριτος τοῦ Θεοῦ* καὶ ὄργανα *ἀληθινῆς σωτηρίας* τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματός μας.

Ἀρχιμ. Β. Λ.

Καὶ μᾶς φροντίζει. Ἔρχεται κοντὰ μας νὰ μᾶς *παρηγορήσει*· νὰ *σκουπίσει* τὰ δάκρυα στὰ μάτια τῶν πονεμένων· νὰ *θεραπεύσει* τὰ συντρίμματα τῶν ψυχῶν μας· νὰ μᾶς *θυμίσει* τὴν μετάνοια· νὰ *γίνει* γιὰ μᾶς *θύρα μετανοίας*· νὰ μᾶς *περάσει* ἀπὸ τὴν ἀδιαφορία στὴν ζέση τῆς πίστεως.

† ὁ Ν.Μ

«ΤΑΙΝΙΑ ΓΝΗΣΙΟΤΗΤΑΣ»

Πολλές φορές σέ επώνυμα προϊόντα (φίρμας!) βλέπουμε τήν λεγόμενη «ταινία γνησιότητας». Ότι δηλαδή τό προϊόν είναι γνήσιο, καί ὄχι κάλπικο, κακή ἀπομίμηση τοῦ γνήσιου, πού ἔχει μέν τό ὄνομα, ἀλλά ὄχι καί τήν ποιότητά του.

Δυστυχῶς, κάτι τέτοια συμβαίνουν καί στήν πνευματική μας ζωή. Δέν ἔχουμε «ταινία» γνησιότητας πνευματικῆς: ἄλλο δείχνουμε «ἀπ' ἔξω» («ἅγιος» ἄνθρωπος!), ἄλλο φρονοῦμε «ἀπό μέσα», ἀπό τήν καρδιά μας! Ὁ Χριστός μᾶς διδάσκει πῶς νά ξεχωρίζουμε τά πράγματα:

-Τό κάθε καλό δένδρο (=κάθε καλός ἄνθρωπος) κάνει καλούς καρπούς, ἐνῶ τό σαπρό δένδρο (=κακός ἄνθρωπος) κάνει καρπούς πονηρούς. Δέν γίνεται τό καλό δένδρο νά κάνει καρπούς κακούς· οὔτε τό σαπρό δένδρο νά κάνει καρπούς καλούς (Ματθ. 7,18-20).

Καί νά ἕνα παράδειγμα «δένδρου» μέ πλούσιους καλούς καρπούς!

* * *

Τουρκοκρατία τοῦ 18ου αἰῶνα στήν Νεάπολη τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Κατάσταση ἐμπόλεμη. Ἐνα νεαρό παλληκαράκι, ὁ Θεοχάρης, ὀρφανός ἐκ γονέων, εὔρεθη κε σέ στρατόπεδο συγκέντρωσης νεαρῶν ἀγοριῶν τῶν Χριστιανῶν. Ὁ Τοῦρκος δικαστής τῆς Νεαπόλεως πηγαίνει στό στρατόπεδο καί, βλέποντας τό ἦθος καί τήν ἐμφάνιση τοῦ νέου, τόν παίρνει ὡς δούλο στό σπίτι του.

Ἐνα ἀπόγευμα, ἡ σύζυγος τοῦ δικαστοῦ βλέπει τόν Θεοχάρη νά προσεύχεται γονατιστός, μέ ὑψωμένα χέρια! Ἐκπληκτη, τόν ἔβλεπε γιά πολύ καιρό, κάθε ἡμέρα, ἔτσι νά προσεύχεται. Μαζί μέ τόν ἄνδρα της καλοῦν τόν Θεοχάρη καί τοῦ λένε:

-Εἶσαι δίκαιος καί εὐσεβής, προσευχόμενος τόσο πολύ κάθε ἡμέρα. Λοιπόν, θά σέ κάνουμε γαμπρό μας καί κύριο τῆς περιουσίας μας. Θά ζεῖς ζωή βασιλική. Μόνο νά γίνεις μουσουλμάνος.

Ἀπάντησε ὁ νέος:

Ἐγώ εἶμαι χριστιανός βαπτισμένος. Δέν μπορῶ νά ἀρνηθῶ τήν πίστη μου στόν Σωτήρα μου Ἰησοῦ Χριστό.

Ὁ δικαστής τόν ἀπειλῆσε καί τοῦ εἶπε νά σκεφθῆ ξανά τήν πρότασή του.

Ὁ Θεοχάρης πῆγε ἀμέσως στόν πνευματικό του. Ἐξομολογήθηκε καί κοινώνησε. Ὁ πνευματικός τοῦ ἔδωσε τήν Καινή Διαθήκη καί τοῦ εἶπε:

-Παιδί μου, προσευχήσου θερμά. Διάβαζε τό Εὐαγγέλιο. Γιατί, μόνον ὁ Θεός μπορεῖ νά σέ σώσει.

Τόν φυλάκισαν. Τόν ἄφησαν νηστικό πολλές ἡμέρες. Καί τελικά τόν κρέμασαν στίς 20 Δυγούστου τοῦ 1740.

* * *

Ἄς ἀγωνισθοῦμε, λοιπόν, καί ἐμεῖς νά ἀποκτήσουμε τούς καρπούς (ἔστω λιγώτερους!) τοῦ νεαροῦ Θεοχάρη: στήν πίστη, στήν προσευχή, στήν ἐξομολόγηση, στήν θεία Κοινωνία. Δυτό θέλει ἀπό μᾶς ὁ Θεός. Καί, φυσικά, στήν βασιλεία τῶν οὐρανῶν θά μποῦν ἐκεῖνοι πού κάνουν τό θέλημα τοῦ Πατέρα μας τοῦ ἐν οὐρανοῖς.

Ἀρχιμ. Ν. Κ.

ΗΡΩΔΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ

Ο βασιλιάς Ἡρώδης θεωροῦσε τόν Ἰωάννη τόν Προδρόμο ἄνθρωπο ἅγιο. Καί τόν σεβοῦσαν λίγο. Καί τόν φοβοῦσαν περισσότερο! Καί ὁμως τόν φυλάκιζε. Καί τελικά, τόν ἀποκεφάλισε!! Γιατί τόν ἐνοχλοῦσαν αὐτά πού ἔλεγε ὁ Προδρόμος. Τί ἔλεγε;

-Βασιλιά μας, δέν κάνει νά μοιχεύεις μέ τήν γυναίκα τοῦ ἀδελφοῦ σου, δέν τό θέλει ὁ Θεός!

Παρ' ὅλα αὐτά, ἄκουγε μέ εὐχαρίστηση καί τίς συμβουλές του! Συχνά δέ, ἔβαζε σέ ἐφαρμογή κάποιες συμβουλές τοῦ Προδρόμου (Μάρκ 6, 17-20)!

Ὅμως, καί ὁ ἴδιος καί ἡ Ἡρωδιάδα, ἤσαν αἰχμάλωτοι στό πάθος τῆς ἡδονῆς, πού τούς βύθιζε στήν ἁμαρτία τῆς μοιχείας. Καί μή θέλοντας νά ἀπαλλαγῆ, σ' αὐτό, δέν ἄκουγε τίποτε!

Οἱ περισσότεροι ἀπό μᾶς φαίνεται πώς ἔχουμε τά μυαλά τοῦ Ἡρώδη. Καί νά γιατί: τό βλέπουμε καί τό ἀναγνωρίζουμε ὅτι ἕνας ἱερέας-πνευματικός εἶναι ἅγιος καί σοφός ἄνθρωπος. Τόν ἀγαπάμε. Τόν θαυμάζουμε. Ἀρκεῖ νά μὴν ἀγγίξει τήν ἀδυναμία μας, στήν ὁποία εἴμαστε ὑποδουλωμένοι! Τότε, λέμε: καλός, ἅγιος. Ἀλλά ἔως ἐδῶ ὄχι νά κανονίζει καί τίς λεπτομέρειες τῆς ζωῆς μας! Μερικά πράγματα τά βλέπουμε ἀποκλειστικά δικά μας! Καί πάντως ὄχι πράγματα οὐσίας! Ὅμως κανένα πάθος, καμμιᾶ ἁμαρτωλή συνήθεια, δέν εἶναι λεπτομέρεια: δική μας!

Τί πρέπει νά γίνει; Πρῶτα-πρῶτα πρέπει νά καταλάβουμε ὅτι τό ἁμαρτωλό θέλημα μας (λέει ἡ Γραφή), γίνεται τεῖχος χάλκινο, ὄχι πέτρινο, πού μᾶς χωρίζει ἀπό τόν Θεό. Καί χρειάζεται πνευματικά ἄλλο τρόπο τό σπάσιμο αὐτοῦ τοῦ τεῖχους! Γιατί μᾶς χωρίζει ἀπό τόν Χριστό. Πῶς θά σπάσει; Γι' αὐτό μιλάει στό εὐαγγέλιο ὁ

Χριστός. Μᾶς λέει: Μέ βία! Χρειάζεται βία. Στόν ἑαυτό μας. Βία ἐναντίον τοῦ ἑαυτοῦ μας.

* * *

Κάποτε ἔγραψαν οἱ ἀναρχικοί σέ τοίχους τῆς Ἀθήνας: «Βία στή βία τῆς ἐξουσίας». Καί μεῖς, λοιπόν, λέμε: Βία, πνευματική βία, στήν βία τῆς ἁμαρτίας. Τί εἶναι ἡ βία τῆς ἁμαρτίας; Τό δέσιμο μέ κάποιους λογισμούς μας. Αὐτούς πρέπει νά τούς σπάσουμε. Πρέπει νά ἀντισταθοῦμε μέ βία, στήν βία. Γιὰ νά μὴν μᾶς αἰχμαλωτίσει ὅπως εἶχε αἰχμαλωτίσει τόν Ἡρώδη καί τήν Ἡρωδιάδα. Γιὰ νά τό κάνουμε αὐτό, πρέπει πρῶτα νά τό καταλάβουμε: νά τό ἀποδεχθοῦμε. Γι' αὐτό ὁ Προδρόμος, ἐνῶ μέ τήν ζωή του ἔδινε τό στίγμα τῆς ἐπαναστατικῆς του συμπεριφορᾶς, ἀπευθύνθηκε στόν Ἡρώδη, μέ τρόπο ἤρεμο καί γεμάτο πνευματική εὐγένεια, πού πρέπει ὅλοι νά ἔχουμε, προκειμένου νά βοηθήσουμε τόν ἑαυτό μας ἢ καί ἄλλους νά διορθωθοῦν.

Ὁ δυναμικός αὐτός τρόπος ἀντιμετώπισης τῶν παθῶν μας εἶναι ὁ ἀπολύτως ἀπαραίτητος γιά νά τά νικήσουμε. Ἄν μπορούσαμε νά τά καταφέρουμε μέ πιό ἄνετο τρόπο, ὁ Χριστός θά μᾶς τόν εἶχε ὑποδείξει. Γιατί ὁ Χριστός δέν ἔχει σκοπό νά μᾶς ταλαιπωρήσει! Τό ἀντίθετο! Τό λέει στό εὐαγγέλιο:

-Εγὼ ἦλθα, γιά νά ἔχουν ζωή καί μάλιστα περισσεύματα ζωῆς (Ἰωάν. 10,10)!

Ἀρχιμ. Ν. Κ.

ΛΥΧΝΙΑ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

Μηνιαῖον Περιοδικόν

Ἰ. Μητροπόλεως Νικοπόλεως

Ἐκδότης: Μητροπολίτης Νικοπόλεως Μελέτιος

Ἑπεύθ.: Ἀρχιμ. Νίκων Κουσιδῆς*

Τηλ. 26820 51161* Κωδικός 1984

Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ, 48100 ΠΡΕΒΕΖΑ

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2011 * Ἀρ. Φύλλου 337* Ἔτος ΛΑ'

Διανέμεται δωρεάν * Εἰσφορές δεκτές

Γραφικὲς Τέχνες «ΜΕΛΙΣΣΑ» Α.Ε.

Τηλ. 2397 023 313 Ἀσπροβάλα Θεσ/νίκης

